



Սայաթ Նովա

Ուստի՞ գու քաս, դարիբ բըլբուլ

Արութինի ասած, թասլիբ:

Ուստի՞ գու քաս, դարիբ բըլբուլ,
Դու մի՛ լաց լի, յի՛ս իմ լալու.
Դու վարթ պըտտե, յի՛ս գոգալին,
Դու մի՛ լաց լի, յի՛ս եմ լալու:

Արի բըլբուլ խո՛սի քարը,
Օխնըվի քու Էկած սարը.
Քի վարթն Էրից, ինձ իմ յարը,
Դու մի՛ լաց լի, յի՛ս իմ լալու:

Ման իմ գալի դիդարի հիդ,
Վունց դարիբ բըլբուլ խարի հիդ.
Դու վարթի հիդ, յիս յարի հիդ,
Դու մի՛ լաց լի, յի՛ս իմ լալու:

Սալբու նըման կանաչ իմ,
Յիկ, խո՛սի՝ ձայնիդ ճանանչ իմ.
Դու վարթ կանչե, յիս յա՛ր կանչիմ,
Դու մի՛ լաց լի, յի՛ս իմ լալու:

Ղարիբ բըլբուլ՝ ձայնըդ մալում,

Յիս ու դուն էրվինք մե հալում.
Սայաթ Նովեն ասաց՝ գա՛լում,
Դն՛ի մի՛ լ՛աց լի, յի՛ս իմ լալու: